

برے خاتمے کے اسباب (پشتو)

دیدی خاتمی اسباب

غیبت

دروغ

مسلمانانہ تہ
تکلیف و رکول

شراب خنبل

د مور او پلار
ناقرمانی

یہ نمانخہ
کین سستی

پښتو ترجمہ:
مجلس تراجم
(دعوت اسلامي)

شیخ طریقت، امیر اہلسنت، بانو دعوت اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

دامت برکاتہم العالیۃ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنس دا لاندی دُعا لولئ

إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ خه چه لولئ هغه به مویاد پاتې کیري:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله جَلَّ جَلَالُهُ په مونږه د علم او د حکمت دروازې برسيره [يعني بیره]

کړې او په مونږه خپل رحمت رانازل کړې! اے عظمت او بزرگي والا!

(مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیروت)

طالب غم
مدینه نبویه
و مغفرت

(اول او آخر کنس یو یو ځل دُرود شریف اولولئ)

د رسالې نوم: د بدې خاتمي أسباب

اول ځل:

تعداد:

ناشر: مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ الْعَالَمِيَّةِ مَدِينِي مَرْكَزِ فَيْضَانِ مَدِينَه، بَابُ الْمَدِينَةِ كِرَاجِي.

مَدِينِي عَرَض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کنس خه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په بائنډنگ کنس مخکنس وروسته لکيدلي وي نو مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ ته رجوع اوکړئ.

د بدي خاتمي اسباب

د شيخ طريقت امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ** دا رساله ”برے خاتمے کے اسباب“ په اردو ژبه کښ ليکلي شوي ده.

مجلس تراجم (دعوت اسلامي) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کښ د وټس مناسب د ترجمه کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمه کښ څه غلطي يا کمې، زياتې او مومې نو ستاسو په خدمت کښ عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پيشکش:

مجلس تراجم دعوت اسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگراں

پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: ✉ translation@dawateislami.net

فہرست

- 1..... د بدی خاتمی اسباب
- 1..... د درود شریف نہ لوستلو مُصیبت
- 1..... د خوب لیدو پہ وجہ چا تہ کافر نہ شی وئیلی
- 2..... د دُرود پہ خائ لیکل ناجائزہ دی
- 3..... میری فضول گوئی کی عادت نکالدو
- 3..... د رعایت نہ فائدہ واخلعی
- 4..... پڑھ لئے جس نے دل سے چار؛ سلام
- 4..... د بدی خاتمی خلور اسباب
- 5..... نائٹواں کے سر پہ اتنا بوجھ بہاری واہ واہ
- 5..... د دری عیبونو د سپیرہ والی حکایت
- 7..... د سپو پہ شکل کنیں حشر
- 8..... د چغلی تعریف
- 8..... آیا مونرہ د چغلی نہ خاں ساٹو؟
- 10..... د حسد تعریف
- 11..... د حسد د تعریف پہ آسانو الفاظو کنیں خلاصہ
- 11..... د سیدی قُطبِ مدینہ حکایت
- 12..... ما دیوانہ جوہ کرپی ستا، یانبی تاجدارِ مدینہ ﷺ
- 13..... د دوہ آمرَد خویشوونکو مُؤدّنانو بربادی
- 14..... د خیلوانو د خیلوانو نہ پردہ
- 14..... آمرَد [یعنی بہی گبرہی ہلک] تہ پہ شہوت کتل حرام دی
- 15..... د آمرَد سرہ آویا شیطانان
- 16..... حج نہ ادا کول د بدی خاتمی سبب دی
- 17..... د اذان پہ دوران کنیں د خبری کولو والا د بدی خاتمی یرہ

- 17..... د اذان جواب ورکونکي جَنَّتِي شو
- 18..... مگر اے عَفُو تَرِے عَفُو کا تو حساب ہے نہ شُمار ہے
- 18..... اور راباندې راخي
- 19..... پہ تاپ تول کنیں د کمي کولو عذاب
- 20..... د يو شيخ بدہ خاتِمہ
- 20..... د فرينتو سابقہ اُستاذ
- 21..... شیطان د مور او پلار پہ شکل کنیں
- 21..... د مرگ د تکلیفونو يو خاڅکي
- 22..... شیطان د دوستانو پہ شکل کنیں
- 23..... زمونږہ به خه انجام کيږي
- 24..... ژبه په قابو کنیں ساتی
- 25..... د نبي خاتمي د پاره مَدَنِي گلونه
- 26..... په ايمان باندي د خاتمي خلور وظيفي
- 27..... د اور صندوق
- 30..... د سرکارِ مدينه ﷺ ژړا فرياد
- 30..... د مور سترگي بينا شوې

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د بدي خاتمي اسباب¹

شیطان به غالباً تاسو دې رسالي لوستلو ته نه پریردي د شیطان د خطرناکو حملو د معلوماتو حاصلولو د پاره د اول نه تر آخره پورې دا رساله لوستل ډیر فائده مند دی.

د درود شریف نه لوستلو مصیبت

منقول دي چه، یو کس د وفات کیدو نه پس چا په خوب کښ په داسې حالت کښ اولیدو چه د مجوسیانو (یعني د اور د عبادت کوونکو) توپیی ئې په سر کړي ده، نو د دې د سبب تپوس ئې ترې اوکړو، هغه جواب ورکړو: چه کله به د محمد مصطفی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نوم مبارک راتلو نو ما به درود شریف نه لوستلو، د دې گناه د سپیره والي په وجه زمانه معرفت او ایمان واخستلې شو. (سَنَعُ شَنَايِلُ ص ۳۵ مکتبه نوریة، سکهړ)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

د خوب لیدو په وجه چا ته کافر نه شي وئيلي

خوږو خوږو اسلامي ورونډو! تاسو اولیده؟ د گناهونو سپیره والي خوږه خطرناک دې چه د دې په وجه د مرگ په وخت کښ د ایمان

¹ دا بیان په ۲۳ ربیع الآخر ۱۴۱۹هـ د شارجه نه عالي مَدَنِي مرکز فیضانِ مدینه باب المدینه کراچی ته ریلې شوې وو. د ضروري ترمیم سره لیکلې شوې حاضر خدمت دې.

د برباديدو خطر ه وي. دلته دا ضروري مسئله ياده لري چه د چا په باره كښن بد خوب ليدل بيشكه د تشويش خبره ده خو بيا هم د غير نبي خوب په شريعت كښن حُجَّت يعنې دليل نه دې، صرف د خوب ليدو په وجه كوم يو مسلمان ته كافر نه شي وئيلې او په كوم يو مسلمان مري باندې په خوب كښن د كُفر څه نښه ليدلو يا پخپله د مړ شوي مسلمان چا ته په خوب كښن د خپل ايمان د برباديدو په خبر ور كولو هم هغه ته كافر نه شي وئيلې.

د درود په حاي ليكل ناجائزه دي

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حضرت مولانا مُفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: په عُمُر كښن يو ځل درود شريف لوستل فرض دي او د درود شريف په مجلس كښن درود شريف لوستل واجب دي اگر كه پخپله نوم مبارك واخلي او كه د بل نه ئې واوري. كه په يو مجلس كښن سل ځله ذِكر راشي نو هر ځله درود شريف لوستل پكار دي. كه نوم مبارك ئې واخستو يا ئې واوريډو او درود شريف ئې هغه وخت او نه لوستو نو په بل يو وخت كښن د ئې د هغې په بدله كښن اووئي. كه نوم مبارك اوليكي نو درود شريف د ضرور ليكي ځكه چه د ځينې علماء په نزد هغه وخت درود شريف ليكل واجب دي. اكثر خلق نن صبا د درود شريف (يعني د پوره صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ليكلو) په

ځائ صلعم، عم، ص، ع، ليكي دا ناجائزه او سخت حرام دي. هُم دغسې د **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** په ځائ **رَضُو** د **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** په ځائ ليكي داسې ليكل هُم نه دي پكار. (بهار شريعت حصه ۳، ص ۱۰۱، ۱۰۲، مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ كِرَاجِي) د الله **جَلَّ جَلَالُهُ** نوم مبارك چه اوليكي په هغې ”ج“ مه ليكي، **عَزَّوَجَلَّ** يا **جَلَّ جَلَالُهُ** پوره ليكي.

هر دم مری زباں په دُرود و سلام هو

میری فضول گوئی کی عادت نکالدو

زما په ژبه د هر دم دُرود و سلام وي

د فضول خبرو لري زما عادت کړي

د رعایت نه فائده واخلي

خوږو خوږو اسلامي ورونرو! اوس چه تاسو کوم حکایت واوریدو په دې کنب په مبارك نوم باندي د درود شريف نه لوستلو والا کس د خاتمي په باره کنب د ليدلي شوي تشويشناک خوب بيان دي. مونږ ته د الله تعالی د بې نیازی او د هغه د پت تدبير نه يريدل پکار دي او درود شريف وئيلو کنب غفلت کول نه دي پکار. د نن نه مخکنب کيدې شي چه ډير ځل داسې شوي وي چه مونږه نوم مبارك اوريدلې يا وئيلې وي او درود شريف مو نه وي لوستلې. ولې چه دا رعایت شته دې چه که هغه وخت کنب ئې نه وي لوستلې نو وروسته ئې هُم لوستلې شي، لهدا اوس ئې اولولئ او آئنده کوشش کوئ چه هُم هغه وخت کنب ئې لولئ.

وه سلامت رها قیامت میں

پڑھ لئے جس نے دل سے چار سلام

هغه پاتی سلامت شو په قیامت کنیں

چا چه اووئیل د زره نه خو سلامه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

د بدې خاتمي خلور اسباب

په شَرْحُ الصُّدُورِ كُنِينِ دِي، حِينِي عُلَمَاءِ كِرَامٍ رَحِمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى فرمائي چه: د بدې خاتمي خلور اسباب دي. (۱) په نمانځه كښ سستي كول (۲) شراب خښل (۳) د مور او پلار نافرمانی كول (۴) مسلمانانو ته تكليف وركول. (شَرْحُ الصُّدُورِ ص ۲۷ دار الكتب العلمية بيروت)

كوم اسلامي ورونږه چه مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ نمونځ نه كوي يا ئې قضا كوي او بيا ئې كوي، د سحر نمانځه ته نه پاڅي، بې د شرعي مجبورئ نه ئې بې جمعې كور كښ او كړي، د هغوئي د پاره د فكر مقام دي، چرې په نمانځه كښ سستي كول ئې د بدې خاتمي سبب جوړ نه شي. هُم دغسې شراب خښلو والا، د مور او پلار نافرمانه او مسلمانانو ته د خپلې ژبې يا لاس وغيره په ذريعه تكليف وركوونكي د په رښتيني توبه او كړي. صدرُ الافاضل حضرت علامه مولانا سيّد محمد نعيمُ الدّين مُراد آبادي رَحِمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: د توبي

اصل رُجوعِ اِلى الله (يعني د الله تعالى طرف ته رُجوعِ كول) دي. د دې درې ارکان دي، يو د خپلې گناه اعتراف (يعني اقرار كول)، دوئم پنبيمانتياء، دريم عزمِ تَرَك (يعني د هغه گناه پرېښودلو پخه اراده كول) که گناه قابلِ تلافِي [يعني د نُقصان د بدلې ادا کولو والا] وي نو د هغې تلافِي (يعني د نقصان بدله) هُم لازمي ده مَثَلًا تَارِكِ صَلَوةٍ (يعني د نمونخ پرېښودونکي) د توبې د پاره د تيرو نمونخونو قضا راگرځول هُم ضروري دي. (خَزَائِنُ الْعِرْفَانِ ص ۱۲ بېټ) او که حُقُوقُ الْعِبَادِ ئِي ضَائِعِ كَرِي وَي نو د توبې سره د هغې تلافِي [يعني پوره كول] هُم ضروري دي مَثَلًا که د مور او پلار، د خپلې بنځې يا د خپل دوست وغيره زړه ئې ازارولې وي نو د هغه نه د په داسې طريقه معافي او غواړي چه هغه ئې معاف کړي. صرف په مُسْكَا او خندا کښ (SORRY) [يعني معافي غواړم] وئيل په هره معامله کښ کافي نه وي!

نفسِ يه کيا ظلم هے هر وقت تازه جُرم هے

نا توآل کے سر په اتنا بوجھ بهارى واه واه

نفسه دا خه ظلم دې، هر وخت تازه جُرم دې

د کمزوري په سر بوج دومره وزندار واه واه

د درې عیبونو د سپیره والي حکایت

په ”مِنهَاجِ الْعَابِدِينَ“ کښ دي چه، حضرت سَيِّدُنَا فُضَيْلِ بْنِ عِيَّاضٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د خپل يو شاگرد د ځنکدن په وخت کښ تشریف

راوړو او د هغه خوا ته کښيناستلو او سُورۍ یس لوستل ئې شروع کړو. شاگرد ئې اووئیل: ”سورة یس لوستل بس کړه.“ بیا هغوئې رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هغه ته د گلمې طیبې تلقین² اوکړو. هغه اووئیل: ”زه بالکل دا گلمه نه وایم، زه د دې نه بیزاره یم.“ بس د هُم دې الفاظو وئیلو نه پس هغه مړ شو. حضرت سَيِّدُنَا فَضِيل رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د خپل شاگرد په بده خاتمه کیدو سخت خفه شو. خلویبنت ورځې ئې په خپل کور کښن ژړل. خلویبنت ورځې پس هغوئې رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خوب اولیدو چه فرښتې هغه شاگرد په جهنم کښن رابښکاري. دوئې رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ترې تپوس اوکړو چه: په څه سبب الله تعالی ستا نه مَعْرِفَت و اخستو؟ زما په شاگردانو کښن خو ستا مقام ډیر اوچت وو! هغه جواب ورکړو: د درې عیبونو په سبب (۱) چُغلي ځکه چه ما به خپلو ملگرو ته یو څه وئیل او تاسو رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ته بل څه (۲) حَسَد ځکه چه ما به د خپلو ملگرو سره حَسَد کولو (۳) شراب څښل ځکه چه د یوې بیماری نه د شفا موندلو په غَرَض به ما د طیبب په مشوره هر کال د شرابو یو گلاس څښلو.

(منهاج العابدین ص ۱۶۵، مؤسسة السیروان، بیروت)

² د چا چه ځنکدن وي هغه ته داسې وئیل نه دي پکار چه گلمه اووايه بلکه د تلقین صحیح طریقه دا ده چه د ځنکدن والا خوا ته په اوچت آواز کلمه شریفه لوستل پکار دي چه هغه ته هُم وریاده شي.

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د الله تعالى د يرې نه اولرزيږئ! او په يره يره د خپل معبود برحق د راضي کولو د پاره د هغه په بارگاه کښ سرورنه ښکته کړئ. آه! د چغلي، حسد او د شرابو د څښلو په وجه د ولي کامل شاگرد په کفریه گلماتو وئيلو وئيلو کښ مړ شو. صدر الشريعه، بدر الطريقه حضرت مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: د مرگ په وخت کښ معاذ الله د هغه د ژبې نه کلمه کفر اووتله نو د کفر فتوى به نه ورکوو ځکه چه کيدې شي چه د مرگ د سختی په وجه ئې عقل کار پريښودې وي او په بي هوشی کښ ئې دا خبره کړي وي. (بهار شريعت حصه ۴، ص ۱۵۸ مکتبه المدينه باب المدينه کراچي، دُرُ مُختار ج ۳ ص ۹۶ دار لمرعفة بيروت)

د سپو په شکل کښ حشر

افسوس! نن صبا چغلي دومره عامه ده چه اکثر و خلقو ته شايد چه معلومات هم نه وي چه زه چغلي کووم، چغلي کول د آخرت د سختي بربادئ باعث دي. چنانچه د سرکار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د عبرت نه دك فرمان دي: ”غيبت، پيغور، چغلي [کولو والا] او د بي گناه خلقو عيبونه لتولو والا به الله تعالى (د قيامت په ورځ) د سپو په شکل کښ راپاخوي. (الترغيب والترهيب ج ۳ ص ۳۲۵ دار لکتب العلميه بيروت) په يو حديث پاك کښ دي، چغلي کوونکې به جنت ته نه ځي.

(صحيح البخاري ج ۴ ص ۱۱۵ حديث ۶۰۵۶ دار لکتب العلميه بيروت)

د چغلي تعريف

د مُهَلِكاتو يعني هلاك كوونكو گناهونو نه بچ كيدل ضروري دي او د دې نه د بچ كيدو د پاره عام طور د دې پيژندل ضروري وي. دلته د چغلي تعريف وړاندې كيږي، عَلَامه عَيْنِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د امام نووي نه نقل فرمائي چه د چا خبره د ضرر (يعني نقصان) رسولوپه اراده بل ته رسول چغلي ده. (عُمدَةُ الْقَارِي تحت الحديث ٢١٦ ج ٢ ص ٥٩٤ دار الفكر بيروت)

آيا مونږه د چغلي نه ځان ساتو؟

افسوس! د اكثرو خلقوپه خبرو كښن نن صبا د غيبت او چغلي سلسله ډيره زياته وي. كه د دوستانو مجلس وي او كه د مذهبي اجتماع نه پس ټولگي وي، كه د واده دعوت وي او كه د تعزيت [يعني لاس نيوي] ټولگي وي، كه د چا سره ملاقات وي او كه په فون خبرې وي، كه د يو څو منټو د خبرو هم د چا سره څه صورت جوړ شي او ديني معلومات لرونكي يو احساس لرونكي كس كه د هغه خبرو ”تشخيص“ [يعني معائنه] او كړي نو شايد په اكثرو مجلسونو كښن به نور د گناهونو نه ډكو الفاظو سره سره په درځنو ”چغلي“ هم ثابتې كړي. هائے! هائے! زمونږه به څه انجام كيږي!!! يو ځل بيا په دې حديث پاك غور او كړئ: ”چغلي كوونكي به جنت ته نه ځي.“ كاش چه مونږ ته په حقيقي معنو كښن د ژبې قفل مدينه

نصیب شي، کاش چه د ضرورت نه سوا مو يو لفظ هم د خُلي نه نه اُوخي، د زياتو خبرو کوونکو او د دُنياوي دوستانو په ټولگو کښ د کيښناستو والا کس د غيبت او خاص طور د چغلئ نه بچ کيدل بيحده مُشکل دي. آه! آه! آه! په حديثِ پاک کښ دي: ”د کوم کس خبرې چه زياتې وي د هغه غلطئ هم زياتې وي او د چا غلطئ چه زياتې وي د هغه گناهونه زيات وي او د چا چه گناهونه زيات وي هغه د جهنم زيات لائق دې.“

(حليّة الأولياء ج ۳ ص ۸۷، ۸۸ رقم ۳۲۷۸ دارالکتب العلمیة بيروت)

نبي اکرم صلی الله تعالی علیہ و آلہ وسلم فرمائي: ”د هغه کس د پاره خوشخبري ده شوک چه زياتې خبرې حصارې کړي [يعني اونکړي] او د مال نه زيات خرچ کړي.“

(المُعجمُ الکبير للطبرانی ج ۵ ص ۷۱، ۷۲ دار حياء التراث العربي بيروت)

يو صحابي رضي الله تعالی عنه فرمائي: ځينې کس بعضې وخت ما ته څه داسې خبره اوکړي چه د هغې جواب ورکول ما ته دومره خوښ وي څومره چه به تکي انسان ته يڅې اوبه هم خوښې نه وي. خوزه د دې خبرې نه د یریدو په وجه د جواب ورکولو نه منع پاتې شم چه چرې دا صرف فُصول کلام نه وي.

(اتحافُ السادة المتّقين ج ۹ ص ۱۵۹ دارالکتب العلمیة بيروت)

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! هغه صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ خو د فضولو خبرو د يرې نه د جائز جواب ورکولو نه هُم پرهيز کولو او مونږه چه کله د چا د خبرې وضاحتي کاروائې شروع کړو نو نه غيبت پريږدو او نه چغلي، نه د چا عيب ښکاره کولو نه ځان ساتو، نه د الزام لگولو نه ځان ساتو. هائے! هائے! زمونږه به څه انجام کيږي! يا الله جَلَّ جَلَالُهُ مونږ ته عقلِ سَلِيم راکړې او مونږه د گناهونو ډکې خبرې نه پريښودونکو ته په حقيقي معنو کښ د ژبې قُفْلِ مدينه رانصيب کړې. أَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! په بيان شوي حكايت کښ د حَسَد د سپيره والي هُم تذکره ده. افسوس! د حَسَد مرض هُم ډير زيات خور شوې دې. په حديثِ پاك کښ راځي: ”حَسَد نيكې داسې خوري څنگه چه اور لرگې خوري.“ (سُنَنِ ابْنِ مَاجَه ج ٤ ص ٤٧٣ حديث ٤٢١٠ دار المعرفه بيروت)

د حَسَد تعريف

حَسَد کوونکي ته حاسِد او چا سره چه حَسَد اوکړې شي هغه ته مَحْسُود وايي. ”لِسَانُ الْعَرَبِ“ جلد ٣ صفحه ١٦٦ کښ د حَسَد تعريف داسې بيان کړې شوې دې:

يعني حَسَد دا دې چه ته خواهش اوکړې
 چه د مَحْسُودِ نِعْمَت د هغه نه زائل [يعني
 لاړ] شي او تا ته درکړې شي.

د حسد د تعريف په آسانو الفاظو كېنې خلاصه

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د بيان كړي تعريف نه دا معلومه شوه چه د چا سره څه نعمت او ويني او خواهش او كړي چه كاش! د ده نه دا نعمت واخستې شي او ما ته راكړې شي. مثلاً د چا د شهرت يا عزت نه د نفرت جذبه لرلو په وجه دا خواهش لرل چه دا په څه طريقه ذليله شي او د ده په ځای ما ته د عزت مقام راكړې شي، او د ځيني مالدار نه د سوزيدو په وجه دا خواهش لرل چه د ده په څه طريقه نقصان او شي او دا غريب شي او زه د ده په ځای دولت مند شم. داسې خواهش لرل حسد دې. او **مَعَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ** دا وبا ډيره خوره شوي ده، نن صبا د بل د كاروبار د خرابولو ډير كوششونه كيږي، ناحقه دهغه د مال خرابي بيانېږي او په هغه دكندار باندې د قسم قسم الزامات لگولې كيږي او دغسې د حسد په وجه د دروغو، غيبت، چغلي، بې عزتي او معلومه نه ده چه نور څه څه گناهونه كيږي. آه! اوس په اكثر و مسلمانانو كېنې ورورولي ورځ په ورځ ختمېږي. پخواني مسلمانان به څومره بڼه انسانان وو، په دې ځان د دې حكایت نه پوهه كړئ:

د سيدي قطبِ مدينه حكایت

خليفة اعلیٰ حضرت، شيخ الفضيلت، سيدينا و مولانا و مرشدنا ضياء الدين احمد قادري رَضَوِي مَدَنِي المَعْرُوف قُطْبِ مَدِينَةِ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د

تُرکو د ”دَوْرِ خِدْمَت“ نه په مدينه مُتَوَّره کښ اوسيدلو. تقريباً ۷۷ کاله هلته اوسيدلو او اوس په جَنَّتِ الْبَقِيْع کښ د هغوئي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مزار مبارک دې. هغوئي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ته چا عرض اوکړو: يا سَيِّدِي! پخواني (غالباً د تُرکو د دَوْر) اَهْلِ مَدِيْنَه [يعني د مدينې اوسيدونکي] څنگه وو؟ اوئې فرمائيل: يو مالدار حاجي صاحب په غريبانو باندې د کپړې تقسيمولو په غَرَض د خريداري د پاره د يو بَرَّاز (يعني رخت خرخوونکي) دُکان ته ورغلو او په کافي مقدار کښ ئې ترې کپړه اوغوښته. دُکاندار ورته اووئيل چه: زه ستاسو آرډر پوره کولې خو شم مگر زما درخواست دې چه تاسو ئې د مخامخ دُکان نه واخلي ځکه چه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ نن زما ښه ډيره دُکانداري شوي ده، زما د هغه عاجزه گاونډي دُکاندار نن دُکانداري لږه کمزوري شوي ده. حضرت سَيِّدِي قُطْبِ مَدِيْنَه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اوفرمائيل چه: پخواني اهل مدينه داسې وو. د اللّٰهِ رَبِّ الْعِزَّتِ جَلَّ جَلَالُهُ دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بي حسابنه بخښنه اوشي.

دل سے دنیا کی اُلفت نکالو! اس تباہی سے مولیٰ بچالو

مجھ کو دیوانہ اپنا بناو، یا نبی تاجدارِ مَدِيْنَه ﷺ

لرې کړه ما نه د دُنْيَا اَلْفَت، تباہی نه مې اُوساتې اِلٰهِي

ما دیوانه جوړ کړې ستا، یا نبی تاجدارِ مَدِيْنَه ﷺ

د دوه امرد خوبونو نكو مؤذنانو بربادي

حضرت سَيِّدنا عبدُالله بنِ أحمد مُؤذِّن رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي: زه د خانه كعبي په طواف كنب مشغول ووم چه يو كس مې اوليدو، هغه د خانه كعبي غلاف نه غيږه تاو كړي وه او صرف د يوې دُعا تِكْرار ئې كولو: ”يا الله جَلِّ جَلالُه ما د دُنْيا نه مسلمان رخصت كړې.“ ما د هغه نه تپوس او كړو: د دې نه علاوه نورې دُعاگانې ولې نه كوي؟ هغه اووئيل چه: زما دوه ورونږه وو، مشر ورور به مې د خلوينستو كالو پورې په جُمات كنب بې تنخواه اذان كولو. چه كله د هغه د مرگ وخت راغې نو هغه قُرآن پاك او غوښتو، مونږه هغه ته وركړو چه د دې نه بركتونه واخلي، خو قُرآن شريف ئې چه په لاس كنب واخستو نو اوئې وئيل چه: تاسو ټول گواه شئ چه زه د قُرآن د ټولو اعتقاداتو [يعني عقيدو] او احكاماتو نه بيزاره يم او نصراني (يعني عيسائي) مذهب اختيارووم.“ بيا هغه مړ شو. د هغه نه پس مې بل ورور د ديرشو كالو پورې په جُمات كنب فِي سَبِيلِ اللهِ اذان كولو. خو هغه هُم په آخري وخت كنب د نصراني كيدو اقرار او كړو او مړ شو، لِهْذا زه د خپلې خاتمي په باره كنب بيحده فكرمند يم او هر وخت د خاتِمَةُ بِاِخْتِيارِ دُعا كووم. حضرت سَيِّدنا عبدُالله بنِ أحمد مُؤذِّن رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د هغه نه تپوس او كړو چه ستا دواړو ورونږو به آخر كومه گناه كوله؟ هغه اووئيل:

”هغوئي به د غيرو بنځو شوق لرلو او امردانو (يعني بي گيرې هلکانو) ته به ئې (په شهوت سره) کتل.“ (الزَّوْضُ الْفَائِئِقُ ص ۱۷، دارالکتب بیروت)

د خپلوانو د خپلوانو نه پرده

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! غَضَب اوشو! آيا اوس به هُم د غيرو بنځو سره د بي پردگي او آزادي نه نه قلا ريرئ؟ آيا اوس به هُم د خپلې ورندار، چاچي، مامي (ځکه چه دا ټولې هُم شرعاً غيرې بنځې دي آيا د دوي) نه به د خپلو سترگو حفاظت نه کوي؟ هُم دغسې د يو تره او بل تره د لونږو او ځامنو، د ماما د لونږو [او د خورئينو او د ماما د ځامنو او خورزو]، د ترور د لونږو [او ځامنو او د بلې ترور د لونږو او ځامنو په خپل مينځ کښ پرده ده] او د بنځې د خور [يعني بينې] د خپلې خور د خاوند نه پرده ده. د نامحرمه پير او مُريدې هُم په خپل مينځ کښ پرده ده. مُريده د خپل نامحرمه پير بنځې او لاس نه شي بنکلولي.

آمرد [يعني بي گيرې هلك] ته په شهوت کتل حرام دي

خبردار! امرد خو اور دې اور! د امرد سره نزديکت، د هغه دوستي، د هغه سره ټوقې ټقالې، د هغه سره گشتي او مستي کول، او غيرې ورکول بنده جهنم ته غورزولې شي. د امرد نه لرې اوسيدو کښ خیر دې اگرچه د هغه غريب څه قصور نشته، د امرد کيدو په وجه د هغه زړه هُم مه ازاروي. خو د هغه نه خپل ځان ساتل بيحده

ضروري دي. هيڅ کله هُم اَمَرَد په سکوټر ځان سره شا ته مه کښيږئ، په هغه پسې شا ته هُم مه کښيږئ ځکه چه که اور مخکښ وي او که وروسته، د هغې تودوالي به په هر صورت کښ در رسيري. که شهوت نه وي نو بيا هُم اَمَرَد له غاړه ورکول مَحَلِ فِتْنَه (يعني د فساد مقام) دي. او د شهوت کيدو په صورت کښ غاړه ورکول بلکه لاس ورکول [يعني لاس ملاوول] بلکه فُقَهائے کرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى فرمائي: اَمَرَد ته په شهوت سره کتل هُم حرام دي. (تَفْسِيْرَاتِ اَحْمَدِيَه ص ۵۰۹ پشاور) د هغه د بدن هرې حصې تر دې چه د هغه جامو ته کتلو نه هُم خپل نظر بچ ساتئ. د هغه په تصوّر کولو که شهوت کيږي نو هُم ځان ترې ساتئ، د هغه لِيك يا د هغه بل څه خيز [ته کتلو] نه که شهوت درځي نو د هغه سره نسبت لرونکي هر خيز نه د خپل نظر حفاظت کوئ، تر دې چه د هغه کور ته هُم مه گورئ. که د هغه پلار يا مشر ورور ته په کتلو د هغه تصوّر راتلو سره شهوت درځي نو هغوئ ته هُم مه گورئ.

د اَمَرَد سره اُويا شيطانان

د اَمَرَد په ذريعه د شيطان مکار د وار په باره کښ اعلحضرت، امام اهلسنت، مُجَدِّدِ دِيْن و مِلّت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خبردارې ورکوي، فرمائي: منقول دي چه: د زنا سره دوه شيطانان وي او د اَمَرَد سره اُويا. (فَتَاوَى رَضَوِيَه ج ۲۳ ص ۷۲۱)

بهرحال آجنيبه [يعني غيره] بنځه (يعني د چا سره چه واده جائزوي) د هغې نه او د امرد نه د خپلو سترگو او بدن حفاظت سخت ضروري دې گنې اوس تاسو د هغه دوه ورونرو د مرگ تشوېش ناك معاملات اولوستل، كوم چه په ظاهره نيك وو. مهرباني او كړي د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَة چاپ شوي مختصره رساله امرد پسندي كى تباہ كاريان [او رساله ”قوم لوط كى تباہ كاريان“] اولولي.

نفس بے لگام تو گناہوں پہ آساتا ہے
توبہ توبہ کرنے کی بھی عادت ہونی چاہئے
بي واگي نفس خو ورکوي دعوت د گناه
عادت پکار دې د توبه توبه کولو هم

حج نه ادا کول د بدې خاتمي سبب دې

زمونږه خوږ نبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائيږي دې: چا ته چه د حج کولو نه نه ظاهري حاجت رُکاوټ شو، نه ظالم بادشاه، نه څه داسې مرض چه کوم ئې حصار کړي بيا بغير د حج نه مړ شو نو چه غواړي يهودي جوړ شوې د مړ شي يا نصراني جوړ شوې. “(سُنَنُ الدَّارِمِيِّ ج ٢ ص ٤٥ حدیث ١٧٨٥ باب المدينة کراچی) معلومه شوه چه د حج فرض کيدو باوجود چا کوتاهي او کړه او د حج ادا کولو نه بغير مړ شو نو د هغه د بدې خاتمي کيدو ډيره سخته خطر ده.

د اذان په دوران کښ د خبرې کولو والا د بدې خاتمي يره

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حضرت مولانا مُفْتِي مُحَمَّد اَمجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د فتاوى رَضْوِيَّه په حواله نقل کوي: خوک چه د اذان په وخت کښ په خبرو کښ مشغول وي د هغه مَعَاذَ اللهِ (عَزَّوَجَلَّ) د بدې خاتمي کيدو يره ده. (بهار شريعت حصه ۳، ص ۴۱ مکتبۃ المدینه کراچي)

د اذان جواب ورکونکي جنتي شو

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! چه کله اذان شروع شي نو خبرې او نور کارونه پرېښودل پکار دي او د هغې جواب ورکول پکار دي. خو که د جُمات طرف ته روان وي يا اودس کوي نو په روانه روانه او اودس کولو کولو کښ جواب ورکولې شي. چه کله پرله پسې د اذانونو آوازونه راځي نو د اولني اذان جواب ورکول کافي دي او که د ټولو اذانونو جواب ورکړي نو بهتره ده. د اذان د جواب ورکولو هُم څه ښکي سپرلي دي چنانچه په ”تاريخ دمشق جلد ۴۰ صفحه ۴۱۲ کښ دي: حضرت سَيِّدُنَا اَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائي چه يو صاحب چه د هغوئي په ظاهره څه ډير غټ نيك عمل نه وو، هغه وفات شو نو رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د صحابه کرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ په موجودگي کښ او فرمائيل: آيا تاسو ته معلومه ده چه الله تعالی هغه جنت ته داخل کړې دي. په دې باندي خلق حيران شو ځکه چه په ښکاره د هغوئي

خه غت عمل نه وو. چنانچه يو صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د هغوئي كور ته لاړو او د هغوئي د كوندي [بنخي] نه ئي تپوس او كړو چه د هغوئي خه خاص عمل مونږ ته اوبنائې، نو هغې جواب وركړو: بل خو كوم خاص عمل ما ته معلوم نه دې، صرف دومره راته معلومه ده چه كه ورځ به وه او كه شپه، چه كله به هم هغوئي اذان اوريدلو نو جواب به ئي ضرور وركولو. (تاريخ دمشق لابن عساکر ج ٤٠ ص ٤١٣، ٤١٣ مَلَخَصًا دَارُ الْفِكْرِ بِيْرُوت)

د الله رَبُّ الْعِزَّتِ جَلَّ جَلَالُهُ دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر د زمونږه بي حساب به بجنس نه اوشي. د اذان او د اذان د جواب د تفصيلي احكاماتو د معلوماتو د پاره د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوي رساله فيضانِ اذان ضرور اولولئ.

گنہ گدا کا حساب کیا وہ اگرچہ لاکھ سے ہیں سوا
مگر اے عفو ترے عفو کا تو حساب ہے نہ شمار ہے
د فقیر د گناہونو خه حساب، اگر که وي په لکونو
خو اے عفو ستا د بجنس نه شمیر شته او نه حساب
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

اور راباندي راخي

حضرت سَيِّدُنَا مَالِكِ بْنِ دِينَارٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د يو مريض سر ته تشریف راوړو چه هغه مرگ ته نزدې وو. هغوئي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ډير ځله هغه ته د گلمې شريفې وئيلو تلقين او كړو، خو هغه د ”لس يوولس لس

يوولس “آوازونه لگول! چه کله ئې د هغه نه د دې د وجهې تپوس اوکړو نو هغه اووئيل: زما مخې ته د اور غر دې چه کله زه د گلمه شريف وئيلو کوشش کووم نو دا اور زما د سوزولو د پاره په ما راځي. بيا هغوئي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ د خلقو نه تپوس اوکړو چه: په دُنیا کښ به ده څه کار کولو؟ چا اووئيل چه دا سُود خور وو او تول به ئې کم کولو.

(تذکرهٔ اَوْلِيَاء ص ۵۲، ۵۳ انتشارات گنجینه تهران)

په ناپ تول کښ د کمي کولو عذاب

آه! د سود خورو او په ناپ تول کښ د کمي کوونکو بربادي! د يو څو روپو د پاره خپل ځان د جهنم لمبو ته د حواله کولو جرأت کولو والو! واورئ! واورئ! په رُوحُ الْبَيَان کښ نقل شوي دي: څوک چه په ناپ تول کښ خيانت کوي. د قيامت په ورځ به هغه د جهنم په جور والي [يعني جور ځائ] کښ واچولې شي. او د دوو غرونو په مينځ کښ به کښينولې شي او حُکم به ورکړې شي، ”دا غرونه ناپ کړه او اوتله.“ چه کله تلل شروع کړي نو اور به ئې اوسوزوي.

(رُوحُ الْبَيَان ج ۱۰ ص ۳۶۴ کوئته)

گران کے فضل پہ تم اعتماد کر لیتے

خدا گواہ کہ حاصل مراد کر لیتے

کہ دِ کړې وو په فضل د هغه اعتماد

خُدائے گواہ دې چه موندلې به دِ وو مُراد

د يو شيخ بده خاتمه

حضرت سَيِّدُنَا سُفْيَانُ ثَوْرِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ او حضرت سَيِّدُنَا شَيْبَانِ رَاعِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ دواړه يو مقام كښ يو ځای شو. سَيِّدُنَا سُفْيَانُ ثَوْرِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ټوله شپه ژړل. سَيِّدُنَا شَيْبَانِ رَاعِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ترې د ژړا د سبب تپوس او كړو نو اوښې فرمائيل: ما د بدې خاتمي يره ژړوي. آه! ما د يو شيخ نه څلويښت كاله علم حاصل كړو. هغه د شپيته كالو پورې په خانه كعبه كښ عبادت او كړو خو د هغه خاتمه په كُفْر اوشوه. سَيِّدُنَا شَيْبَانِ رَاعِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اووئيل: اے سُفْيَان! هغه د هغه د گناهونو بدله وه تاسو د الله تعالى نافرمانی هيڅ كله مه كوئ.

(سبع سنابل ص ۳۴ مکتبه نوريه رضويّه. سكهړ)

چېرې زنگ دل کا چهره د دهرې دهرې حجابت ظلمت هئا دهرې دهرې
کر آهسته آهسته ذکر الی هو پھر مدحت مصطفیٰ دهرې دهرې

د فرښتو سابقه اُستاد

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! الله تعالى بي نيازه دې، د هغه د خُفيه تدبير نه هيڅ څوك نه دې خبر، هيڅ چا ته هُم په خپل علم او عبادت باندې فخر كول نه دي پكار. شيطان زرگاؤ كلونه عبادت او كړو، د خپل رياضت او علميَّت په وجه مَعْلَمُ الْمَلَكُوتِ يعنى د فرښتو اُستاد جوړ شوې وو خو هغه بدبخته تَكَبُّر غرق كړو او هغه

کافر شو. اوس د بندگانو د دوکه کولو د پاره هغه پوره زور لگوي، ټول عمر وسوسې خو ورکوي ورکوي خو د مړ کيدو په وخت کښ خپل پوره زور ختم کړي د پاره د دې چه په څه طريقه د بنده بنده خاتمه اوشي. چنانچه:

شیطان د مور او پلار په شکل کښ

منقول دي: چه کله د انسان ځنکدن وي نو دوه شيطانان راشي د هغه نبي او گځ طرف ته کښي. گځ طرف والا شيطان د هغه د پلار شکل جوړ کړي او وائي: ځويه! او کوره زه ستا مهربانه او شفيق پلار يم، زه تا ته نصيحت کووم چه ته د نصابی مذهب اختيار کړه او په دې مړ شه ځکه چه دا د ټولو نه بهترين مذهب دې. د گځ طرف والا شيطان د مړ کيدونکي د مور په شکل کښ راشي او وائي: زما خوره ځويه! ته ما په خپله خيټه کښ ساتلې وې، تا ته مې خپل پي درکړي دي او په خپله غيږه کښ مې پاللې ئې، خوره ځويه! زه درته نصيحت کووم چه يهودي مذهب اختيار کړه او په دې مړ شه ځکه چه دا د ټولو نه اعلى مذهب دې. (التذکرة القرطبي ص ۳۸ دار الکتب العلمیة بیروت)

د مرگ د تکليفونو يو شاخکي

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! واقعي بيحده تشويش ناکه معامله ده، بنده چه کله په تبه يا د سر درد کښ اخته شي نو هغه ته په څه

خبره کنب فيصله کول مشکل شي، بيا د ځنکدن تکليفونه خو ډير زيات وي. په ”شُرْحُ الصُّدُور“ کنب دي، که د مرگ د تکليفونو يو خاڅکي د آسمان او زمکې په ټولو اوسيدونکو باندې اوکړې شي نو ټول به مړه شي. (شُرْحُ الصُّدُور ص ۳۲ دارالکتب العلميه بيروت) نو په داسې نازک حالت کنب به چه د مور او پلار په شکلونو کنب شيطانان دوکه کول کوي نو هغه وخت به انسان ته په اسلام باندې ثابت قدم اوسيدل څومره مشکل وي. په ”کيمياي سعادت“ کنب دي چه، حضرت سَيِّدُنَا أَبُو دَرْدَاءِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ به فرمائيل: قسم په خُدائے جَلَّ جَلالُه: هيڅ څوک د دې خبرې نه مُطْمئننه کيدې نه شي چه د مړ کيدو په وخت کنب به د هغه اسلام باقي پاتې شي او که نه!

(کيمياي سعادت ج ۲ ص ۸۲۵ انتشارات گنجينه تهران)

يارسول الله! کہا تھا مرتے دم

قبر میں پہنچا تو دیکھا آپ ہیں

يَارَسُوْلَ اللّٰهِ مَيِّ وَوَيْلِيٍّ وُو پِه ځنکدن کنب

قبر ته چه راغلم نو وينم چه هغه تاسو ئي

شیطان د دوستانو په شکل کنب

حُجَّةُ الْإِسْلَامِ حَضْرَتِ سَيِّدُنَا إِمَامِ مُحَمَّدِ غَزَالِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي:

د ځنکدن په وخت کنب شيطان خپل ملگري د مړ کيدو والا کس د دوستانو او خپلوانو په شکلونو کنب ځان سره راوړي. هغه ټول وائي،

وروره! مونږه ستا نه مخکښ د مرگ خوند څکلې دې، د مرگ نه پس چه څه کيږي د هغې نه مونږ ډير بڼه خبر يو. اوس ستا وار دې، مونږه تا ته د همدردئ مشوره درکوه چه ته يهودي مذهب اختيار کړه ځکه چه هُم دا دين د الله تعالی په بارگاه کښ مقبول دې. که مړ کيدو والا د هغوئ مشوره نه مني نو شيطانان د نورو دوستانو په شکل کښ راشي او وائي: ته د نصاریٰ [يعني عيسائيانو] مذهب اختيار کړه، ځکه چه هُم دې مذهب (د حضرت) موسیٰ (عَلَيْهِ السَّلَام) دين منسوخ کړې وو. هُم دغسې د خپلوانو او عزيزانو په شکلونو کښ [د شيطانانو] ډلې راځي د مختلفو باطلو فرقو د قبلولو مشورې ورکوي. نو د چا په قسمت کښ چه د حق نه انحراف (يعني مخ اړول) ليکي شوي وي هغه دغه وخت کښ ټوکر اوخوري او باطل مذهب اختيار کړي. (الدرة الفاخرة في كشف علوم الاخرة ص ۵۱۱ معه مجموعة رسائل الامام الغزالي دار

الفکر بيروت)

کسی اور سے ہمیں کیا غرض، کسی اور سے ہمیں کیا طلب

ہمیں اپنے آقا سے کام ہے، نہ ادھر گئے نہ ادھر گئے

نه لرو دبل چاسره غرض، نه دبل چانه څه طلب لرو

مونږ روان يو خپل آقا پسې، نه يو خوا ځو، نه بل خوا ځو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

زمونږه به څه انجام کيږي

الله تَبَارَكَ وَتَعَالَى دِ زمونږه په حال رحم او فرمائي، معلومه نه ده چه د ځنکدن په وخت کښ به زمونږه څه انجام کيږي! آه! مونږه ډير گناهونه کږي دي، نيکي راسره بالکل نشته، مونږه دُعا کوو چه يا الله جَلَّ جَلَالُهُ [داسې کرم او کړه] چه د ځنکدن په وخت کښ شيطانان زمونږ خوا ته رانشي بلکه رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تشریف راوړي.

نزع کے وقت مجھے جلوۂ محبوب دکھا

تیرا کیا جائے گا میں شاد مرون گایارب

په ځنکدن کښ رانصیب کږي د محبوب نظاره

زه به بناد مړ شم، ستا پږي څه کيږي زما خوږه ربه

ژبه په قابو کښ ساتي

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! هر مسلمان ته د الله تعالی د بي نيازئ [يعني بي پرواهئ] او د هغه د پټ تدبير نه په يره او په لږزان اوسيدل پکار دي، ځکه چه معلومه نه ده چه د کومې يوې گناه (يعني نافرمانئ) په وجه الله تعالی غضب او فرمائي او د ايمان د برباديدو خطره پيدا شي. بس هر وخت د خپل رب په بارگاه کښ عاجزي کوئ، ژبه په قابو کښ ساتي ځکه چه د ډيرو خبرو کولو په وجه هُم کله کله د انسان د ځلې نه کفریه خبرې اوځي او هغه خبر هُم نه

وي، هر وخت د ايمان د حفاظت فکر کول پکار دي، د اعلى حضرت، امام اهل سنت، مولانا شاه امام احمد رضا خان رحمته الله تعالى عليه ارشاد دې چه: علماء کرام فرمائي، خوک چه په (ژوند کښ) د ايمان د برباديدو يره نه لري، د ځنکدن په وخت کښ د هغه د ايمان د برباديدو سخته خطر ده. (الملفوظ حصه ٤ ص ٣٩٠ حامد ايندې کښې مرکز الاولياء لاهور)

الهي! ان کی محبت کا گھاؤ باقی رہے د ژون دل یہ سلگتا الاؤ باقی رہے

گنه کا بار قیامت کا بحر پر آشوب الہی! ان کی شفاعت کی ناؤ باقی رہے

خدايا د هغه د محبت زخم مي باقي لري زړه کښ دننه مي بل اور هم باقي لري
د گناه بوج، د قيامت سمندر د اوبنکو کشتی د هغه د شفاعت مي هم باقي لري

د بني خاتمي د پاره مدني گلونه

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! تشويش..... تشويش..... ډيره

زياته د تشويش [يعني د پریشانۍ] خبره ده، مونږه خبر نه يو چه زمونږه په باره کښ د الله تعالی پت تدبير خه دې، معلومه نه ده چه زمونږه خاتمه به څنگه کيږي! حُجَّةُ الْإِسْلَامِ إمام محمد غزالي رحمته الله تعالى عليه فرمائي: که د بدې خاتمي نه امن غواړې نو خپل ټول ژوند د الله رَبِّ الْعِزَّتِ جَلَّ جَلَالُهُ په فرمانبردارۍ کښ تير کړه او د هرې هرې گناه نه ځان ساته، ضروري ده چه په تا باندي د عارفينو په شان يره غالبه وي تر دې چه د دې په سبب ستا ژړا فرياد او گد شي او ته هميشه

غمڙن اوسې. لږ مخکښ نور فرمائي: تا ته پکار دي چه د بني خاتمي په تياري کښ مشغول اوسې. هميشه د الله تعالی په ذکر کښ مشغول اوسه، زړه نه د دُنیا محبت اوباسه، د گناهونو نه د خپلو ټولو اندامونو بلکه د زړه هم حفاظت کوه، څومره چه کيدي شي بدو خلقو ته د کتلو نه هم ځان ساته ځکه چه دا هم په زړه اثر اچوي او ستا فکر هغه طرف ته مائله کيدي شي. (اخياء العلوم ج ٤ ص ٢١٩. ٢٢١ مُلخصاً دار صادر بيروت)

مسلمان په عطار تيري عطاسه

هو ايمان پر خاتمه يا الهي

مسلمان دي عطار ستا په عطا

کړي مي خاتمه په ايمان يا الهي

په ايمان باندي د خاتمي څلور وظيفي

يو کس د اعلى حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه په خدمت کښ حاضر شو او په ايمان باندي د خاتمه بالخير د پاره ئي د دُعا درخواست اوکړو نو هغوي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْه د هغه د پاره دُعا اوکړه او ارشاد ئي او فرمائيلو: ﴿١﴾ (هره ورځ) څلور ځله سحر يا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ³ اَوَّلُ آخِرِ درود شريف او ﴿٢﴾ د اوده کيدو په وخت کښ د خپلو ټولو وظيفو نه پس سُورَةُ كَا فُرُوْنِ هره ورځ لولئ او د هغې نه پس څه خبره وغير مه

³ اے هميشه ژوندي اوسيدو والا! اے هميشه قائم اوسيدو والا! بل يو معبود نشته سوا ستا نه.

کوي، خو که ضرورت وي نو د خبرې کولو نه پس بيا د سوره کافرون تلاوت کوي چه خاتمه په هُم دې کيږي، **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ** تعالیٰ خاتمه به مو په ايمان کيږي. او ﴿٣﴾ درې ځله سحر او درې ځله ماښام د دې دُعا وظيفه کوي: **اللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنْ اَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَّعْبُدُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْبُدُكَ**⁴ (الملفوظ حصه ٤ ص ٢٣٤ حَامِد ايندې کمپني مرکز الاولياء لاهور)

﴿٤﴾ **بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى دِيْنِيْ بِسْمِ اللّٰهِ عَلٰى نَفْسِيْ وَوُدِّيْ وَاهْلِيْ وَمَالِيْ**⁵ سحر او ماښام درې درې ځله لولئ، دين، ايمان، ځان، مال او اولاد به مو ټول په حفاظت اوسي. (شجره قادريه رضويه ص ١٢ مکتبه الهدينه کراچي) (د نيمې شپې تيريدو نه واخله د نمر خاته پورې سحر دې او د گرمې نه پس يعني د ماسپښين د روا کيدو نه واخله د نمر پريوتو پورې ماښام دې)

د اور صندوق

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! د کوم بدنصيبه چه په کفر باندي خاتمه اوشي هغه له به قبر دومره زور ورکوي چه د يو طرف پوښتئ به ئې بل طرف ته او د بل طرف به ئې بل طرف ته اوځي. د کافر د پاره به هُم دغسې نور هُم دردناک عذابونه وي. د قيامت پنځوس زره

⁴ اے اللہ **جَلَّ جَلَالُهُ** مونږه ستا پناه غواړو، د دې نه چه ازادتا مونږه ستا سره څه خيز شريك کړو او مونږه د هغې نه استغفار کوو د کوم چه علم نه لرو.

⁵ د اللہ تعالیٰ د نامې په بركت د زما د دين، ځان، اولاد او اهل او مال حفاظت اوشي.

کاله ډيره زياته سخته ورځ به ئې هُم په ډيرو زياتو سختو کښ تيريري، بيا به هغه پرمخ رانکلې شي او جهنم ته به غوزار کړې شي. کوم گنهگاران مسلمانان چه به دوزخ ته تلي وي چه هغوئي کله را اوويستلې شي او په جهنم کښ صرف هغه خلق پاتې شي د چا چه په کفر خاتمه شوي وي نو بيا به په آخره کښ د کفارو د پاره داسې اوشي چه د هغه د ونې [يعني د بدن د اُوگدوالي] هُمره د اور په صندوقانو کښ به هغوئي بند کړې شي، بيا به په هغې کښ اور تيز کړې شي او د اور فُفل (يعني جندره [تاله]) به ورته اولگوله شي، بيا به د اور هغه صندوق د اور په بل صندوق کښ کښودې شي او د دواړو د مينځه به اور بل کړې شي او هغې ته به هُم د اور جندره اولگوله شي، بيا به هُم هغسې هغه په يو بل صندوق کښ کښودې شي او د اور جندره به ورته اولگوله شي او اور کښ به واچولې شي. مرگ به د يو گډ په شکل کښ د جنت او دوزخ مينځ ته راوستې شي او دَبِح [يعني حلال] به کړې شي. د هغې نه پس به هيڅ چا ته مرگ نه راځي. هر جنتي به د هميشه هميشه د پاره په جنت کښ او هر دوزخي به د هميشه هميشه د پاره په دوزخ کښ اوسي. د جنتيانو د پاره به ډيري زياتې خوشحالي وي او دوزخيان به ډير زيات ارمانونه

کوي. (بهار شريعت حصه اول، ص ۷۷، ۹۱، ۹۲ مَلَخَصاً مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ بِأَبِ الْمَدِينَةِ كِرَاجِي)

اے د مُصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رَبِّهِ جَلَّ جَلَالُهُ مونږ ستا نه د ايمان او د عافيت [يعني د خير] سره په مدينه كښ د شهادت، په جَنَّتِ الْبَقِيْع كښ د خخيدلو او په جَنَّتِ الْفِرْدَوْس كښ د مَدَنِي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د گاونډ سوال كوو.

پايا هې وه الطاف وكرم آپ كے درپر مرنے كی دُعا كرتے هیں هم آپ كے درپر
 سب عرض و بیاں ختم هے خاموش كھڑا هے آشفته هے بدر آنكه هے نم آپ كے درپر
 موندلې مې دې لُطف و كرم ستا په در
 دُعا كووم د مرگ زه هُم ستا په در
 ټول عرض و بیاں ختم دي خاموشه دې ولاړ
 بد حاله دې بدر سترگې نَم ستا په در

خوږو خوږو اسلامي وروڼو! د الله رَبُّ الْعَزَّةٖ جَلَّ جَلَالُهُ د رَحْمَت نه كله هُم مايوسه نه شی. تاسو كه د دعوتِ اسلامي په مَدَنِي قافلو كښ سفر جاري ساتئ نو **اِنْ شَاءَ اللهُ** تعالی د ايمان د حفاظت ذهن به مو جوړيږي او په زړه كښ به مو احساس پيدا كيږي، زړه به مونږم شي، د دُعا د پاره به مو لاس پورته شي، بيا به **اِنْ شَاءَ اللهُ** تعالی په بارگاهِ رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كښ دا عرض كوی.

تُوڼے اسلام دیا تُوڼے جماعت میں لیا

تُو کَریم اب کوئی پھرتا هے عِطِيَّة تیرا

تا اسلام را کړو تا واخستم په ډله كښ

ته کَریم ئي بېرته نه هُي ستا نُحفه

د سرکارِ مدینه ﷺ ژړا فریاد

اوس په خپل درزیدلي زړه لاس کیردئ او واورئ چه! د الله جَلَّ جَلالَه محبوب ﷺ زمونږه د گنهکارو د ایمان د سلامتی خومره فکر لري، چنانچه په رُوح البیان جلد ۱۰ صفحه ۳۱۵ کښ دي: یو ځل د مدینې د تاجدار ﷺ په دربار کښ شیطان مگار په بدل شکل کښ حاضر شو او په لاس کښ ئې د اوبو بوتل نیولې وو او عرض ئې اوکړو چه: زه په خلقو د ځنکدن په وخت کښ دا بوتل د ایمان په بدله کښ خرخووم. دا ئې چه واوریدل نو آقائے نامدار، د مدینې تاجدار ﷺ دومره اوژړل چه اهل بیت عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ هُم په ژړا شو. الله تَبَّارَكَ وَتَعَالَى وحی را اولیرله، اے زما محبوبه! تاسو غم مه کوئ! زه د ځنکدن په حالت کښ خپل بندگان د شیطان د مکر نه بچ کووم. (رُوح البیان ج ۱۰ ص ۳۱۵ کوټنه)

هر امتی کی فکر میں آقا ہیں مُضْطَرَب

غمخوار والدین سے بڑھ کر حضور ہیں

د هر امتی په فکر کښ آقا دې بی قراره

غمخوار د مور او پلار نه دې زیات خور رسول

د مور سترگی بېنا شوې

د تبلیغ قرآن و سُنَّت عالمگیر غیر سیاسي تحریک دعوتِ اسلامي د تنظیمي تحصیل گلشن بغداد (باب المدینه کراچی) د یوې اسلامي خور

د بيان خلاصه ده: زمونږ مور صاحبه (عمر تقريباً ٦٠ كاله) چه سحر د خوبه رايبداره شوه نو د سترگو غړولو باوجود ئې هيڅ نه ليدل، مونږ ډير وارخطا شو او ډاكټر ته مو بنكاره كړه نو معلومات اوشو چه د هائي بلډ پريشر په وجه ئې د سترگو نور تلې دې او بينائي ئې ختمه شوي ده ډيرو ډاكټرانو ته لارو خو ټولو مائوسه كړو. —

طبييون نے مريض لادوا كه كه ٺالا ہے

بنا، ناکام ان کا عنديہ دو یا رسول اللہ

طبييانو گرځولي لاجلہ دا مريض دې

څه سبب جوړ کړئ د دوي يارَسُوْل اللّٰه

مور صاحبي په ډير يقين سره اووئيل چه ما مَدَنِي مركز فيضانِ
مدينه ته د اسلامي خويندو كيدونكي سُنْتُو نه ډكې اِجْتِمَاع ته
بوځئ **اِنْ شَاءَ اللّٰه** تعال هلته به ما ته بينائي نصيب شي. چنانچه مونږ
دوه خويندو مور د لاسه اونيوله او د اتوار په ورځ د عالمي مَدَنِي
مركز فيضانِ مدينه په غټه او فراخه ته خانه كښ د غرمې په وخت
كښ كيدونكي هفته واره سُنْتُو نه ډكه اِجْتِمَاع ته مو بوتله. هلته
كيدو والا زړه نرموونكي او ژړوونكي دُعا مونږه بڼه اوژړلو، مور
صاحبي ډير زيات ژړل. **ناخپه د هغې په سترگو كښ برينسنا**

شان اوشوه او د مدني مرکز فيضانِ مدينه فرش ئې صفا اوليدو،
بس بيا ئې يودم سترگې پوره روښانه شوې.

سنت کی بهار آئی فيضانِ مدينه میں رحمت کی گھٹا چھائی فيضانِ مدينه میں
ناقص ہے جو سنوانی، کمزور ہے بينائی مانگ آکے دعا بھائی فيضانِ مدينه میں
آفت میں گھرا ہے گر، بیمار پڑا ہے گر آکر لے دعا بھائی فيضانِ مدينه میں

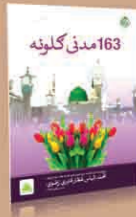
د سنتو سپرلي راغي فيضانِ مدينه کښ
د رحمت وريئخي راغلي فيضانِ مدينه کښ
که دروند ئې په غورو، کمزورې د نظر وي
دُعا او غوارئ راشئ فيضانِ مدينه کښ
که پروت ئې بيمار يا گير ئې په آفت کښ
وروره او کړئ دُعا راشئ فيضانِ مدينه کښ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ
تُوبُوا إِلَى اللهِ! اسْتَغْفِرُ اللهُ!
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

نيك او نمونخ گزاره جوړيدو د پاره

هر زيارت د ماښام د نمانځه نه پس ستاسو په ځای کښ کيدونکي د دعوت اسلامي د سنتو ډکه هفته واره اجتماع کښ د رضائے الهي د پاره د بنو بنو نيټونو سره ټوله شپه تيروي ﴿﴾ د سنتو د تربيت د پاره په مديني قافلو کښ د عاشقان رسول سره هره مياشت د دري ورځو سفر او هره ورځ د ”فکر مدينه“ په ذريعه د مديني انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مديني مياشتې په يکم تاريخ ئې د خپل ځای ذمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي.

زما مديني مقصد: ”ما ته د خپل ځان او د ټولې دنيا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي.“ **ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ.** د خپل ځان د اصلاح د پاره په ”مديني انعاماتو“ عمل او د ټولې دنيا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پاره په ”مديني قافلو“ کښ سفر کول دي. **ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ**

www.dawateislami.net

MC 1286

فيضانِ مدينه محله سوداگران زړه سبزي منډي، بابُ المدينه (کراچي)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net